

Մի՛ սպաղլէս մի՛, ալլ թո՛ղցես դու
Ընդ իս յանկունն յայն՝ ասպարէզ,
Քանդի՛ զաւուրս կենաց զնացու՛:
Ձայն՝ Տեալութիւնն խնայեաց քեզ՛:

Մի՛ զպատմունան ող տխրազին
Համակեցէ՛ ի քում՝ յարկին,
Այլ ընկալի՛ն զժամ՝ քո յետին
Իբր ըզկայրկեանս քո նախկին.

Փայլեցնն անդ՝ զէւրջ անմըրուր,
Մի՛ յայտնեսցի անդ տէլ շիրմին.
Ու՛մ՝ իբր ի քո տին՝ է մաքուր՝
Ձեք՝ զեղեցիկ քան զօրն յետին.

Եւ թօթափնալ զթիւսն ճերմակ՝
Ի քնակարանս յաւերժ թըռուռ
Յասկըն զայս՝ զտարթունն կրեւտակ.
Հէ՛զ մայր, որդին քո... միանաւ.

ԲՐԳՈՒՆ

Յ Յ Յ

Ա Ռ Մ Ի Մ Ա Ռ Ն

Ձեփիւս է շուշ թեանով
Ելո՛ւք մերժեաց զեղծմունս,
Ձգեցաւ երկիր ըզծաղկունս.
Դանան ընտւո՛ւ, ոչ զանայ լուկ
Իմ ձիծանունի.

Ընկերք նորուն ուխտապաշ
Յառաւուռն ողջոյն զան.
Երամք նոցին ման ի ման
Ըզմաս լընաւ անապակ
Քերեսալ երազ.

Ո՛վ դու նախկ նեաղէտ,
Աղէ ասա եբբ զայցես
Սփոփել ըզսիրտս ի քո տես՝
Բացակայիք անկաւէտ
Կալով ի խէթ.

Քանի՛ խեղամք քալ՝ զխես
Եբբ ընդ երկինքս երկին.
Եբբ ըզփոփելիկ քո՛ ծղլիս
Յօղամանակ կարմրատես
Ինձ ցուցանաւ.

Բաստ՝ իբր առ իս երկանիկ
Գացես և ոչ առ ունիք.
Գող նամարունք էաք մեք,
Նոյն մեղ ձեղունն էր յարկին
Եւ նոյն նացիկ.

Եբբ յաշտարակ մեք բերիք.
Աղէինն ազու մառանցի,
«Ի բարձր, ասէր, յայն կացի
Նըստի՛ զուսանն յերգս յերիւր
Ընդ ձիծանն իւր».

Կիսարացիկ յարամամ
Սպասէ քեզ իմ պատանան,

Ո՛վ քեզ կացէ՛ անդ խափան.
Կամ թի՛ղցէ՛ քո բարեկամ՝
Տէր ող զժկամ.

Ձեռ, չես դու ինձ ուխտապանց.
Այլ մի՛ անդեղջ ժանտ մաղի
Ըզմանաբերն էարկ զիլ
Քեզ ձիծանունիք իմ անայց
Յ՝աննել քում՝ դարձ.

Կամ պարտասեռլ ի թռչանս
Յանուն ծովուն ասպարէզ
Ի դոյզն նանչիստ խնդրել քեզ՝
Գուցէ նաւազն ի դարման
Ա՛րկ արգելանս.

Ձեռքդ չերկեաւ իւղզանն այն.
Յանուրէ՛ կնէ՛ նաւակին.
Ձի տան շարն է լամին
Որոց քեզ՝ նաւ նուիրական՝
Սփնն ինչ գնան.

Այլ, ո՛հ, ի դաշտս արդ արձակ
Պըստուղք ըզհեա զան ծաղկանց,
Հեղէ՛ ամանն օրազանց.
Եւ յոյս անոյց զգոյգ դիմակ՝
Նուաղի նամակ.

Ձայն իմ զուարթուն և կայտառ
Յերգս արդ աբխուրդս բերի.
Դրժող, մեռեալ կամ զերի՛
Ըզքո կորուստ սրտանաբ
Լացէ՛ ներբարբ.

ԲՐԳՈՒՆ

20 Ն

(Հ. ԱՄՇԱՆԻ)

Մուգեմ որ ես իմ սիրարծարեմ հոգիով
Անշամի Յիշատակին քմար բերեմ.
Քըմար բերեմ, երբ էութիւնս գիւթեմքով
Հայ «Յուշիկ»ներն և «Նընազ»ներն կ'որորեմ.

Պատմութեանս, սիրտս որ ըմպեց, ըստեղծի՛չ
Նահապետի սիրտ-սափորէմ ըոց մեկտար,
Այլ ևս արքած՝ ամհուօրէմ յամկուցի
Իր լոյս կեանքով, կը մերըողէ ամաղաբ

«Հիմ Հաւատքի», «Հայ Բուսակի», «Սիսուամնի»,
«Այրարատի» հըսկայ, հըսկայ շարքերու,
Միտքը հըսկայ, ամման համեմարը-արփի՛.

Արդ կը բերեմ պաշտամունքով մ'առլըցուն,
Փոխեմ քմարի, իմկարկունով ձօնելու.
Սիրտս այս գարուն ամհուամնէմ բարախում.

ՏԻԵԻՆ